

บทความวิจัย (Research Article)

รูปแบบการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 1

INTERNAL SUPERVISION MODELS AFFECTING TO TEACHER'S TEACHING COMPETENCIES UNDER PHITSANULOK PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

Received: July 14, 2017

Revised: August 22, 2017

Accepted: October 16, 2017

พญหัส คงเทศ^{1*} และอนุชา กอนพวง²

Pharuahad Kongted^{1*} and Anucha Konpuang²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

^{1,2}Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: Pharuahad@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการนิเทศภายในและสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูและพัฒนาสมการโครงสร้างรูปแบบการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้รับการนิเทศ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และวิเคราะห์ความสอดคล้องของสมการเชิงโครงสร้าง (SEM) กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในและสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู โดยรวมมีการปฏิบัติในระดับมาก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) มีความตรงเชิงโครงสร้าง ค่า Chi-square แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบทุกตัวแปร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และผลการวิเคราะห์ตรวจสอบรูปแบบการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อ

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการทดสอบค่า Chi-square แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การนิเทศภายใน สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู สมการโครงสร้าง

Abstract

This research aimed to study the internal supervision model and the teacher's teaching competencies and to develop the structural equation models for internal supervision affecting teacher's teaching competencies. The samples were selected from the school directors, academic in charge teachers and under supervised teachers in the primary schools under the Office of Phitsanulok Primary Education Service Area 1. The tool used for collecting data was the 5 rating-scale questionnaires. Statistics used in data analysis included percentage, arithmetic mean, standard deviation, Pearson's Product Correlation coefficient, Chi-square test of the construct validity and the confirmatory factor analysis of structural equation models, and the goodness of fit test between structural equation models and empirical data.

The results of research study revealed that both internal supervision models and teacher's teaching competencies were overall practiced at high levels in school. The coefficient correlation was statistically significant at .01 level. The confirmatory factor analysis (CFA) yielded the construct validity by Chi-square goodness of fit test with no significant differences, and the weight of each factor was statistically significant at .01 level. The internal supervision models affecting to teacher's teaching competencies and the empirical data were fit by Chi-square test with no significant differences.

Keywords: Internal Supervision, Teacher's Teaching Competencies, Structural Equation Model

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์และสมดุลทั้งทางร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา (Ministry of Education, 2010) จากการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ได้ดำเนินการขับเคลื่อน

ภารกิจจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยกำหนดนโยบายในด้านคุณภาพผู้เรียนให้มีมาตรฐาน ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ในการประเมินระดับชาติ (O-net) ซึ่งในปีการศึกษา 2557 มีเพียงสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้น ที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ และนอกนั้นทุกกลุ่มสาระมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 1, 2015) จากปัญหาดังกล่าวครูจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน หากครูขาดคุณภาพในด้านสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ย่อมทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนด้อยคุณภาพตาม ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากครูขาดประสบการณ์ในการสอนไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และครูขาดการนิเทศติดตามผล (Office of the Education Council, 2016) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Warinin (2014) เรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูสำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่า สภาพปัจจุบันครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยรวมระดับปานกลางปัญหาของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ระดับมาก และมีความต้องการในการพัฒนาระดับมากงานวิจัยของ Udom (2013) เรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลกระทบต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในภาคใต้ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ด้านกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในภาคใต้ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตรด้านกระบวนการจัดการรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและด้านการจัดการชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Paragoon (2010) เรื่อง การพัฒนาบุคลากรด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนผาสุกประชานุกูล อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการใช้กลยุทธ์การนิเทศภายในการใช้กระบวนการสังเกตการสอน ทำให้กลุ่มเป้าหมายสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จัดกิจกรรมในห้องเรียนได้ครบทุกขั้นตอน มีความชำนาญมีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา จากความสำคัญดังกล่าวรูปแบบการนิเทศภายในจึงมีความสำคัญในการพัฒนาครูเพราะการนิเทศภายในเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร/ผู้ให้การนิเทศและครู เพื่อดูแลช่วยเหลือให้แนะนำครูในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา และส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพของครู ดังนั้น รูปแบบการนิเทศภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการจัดการศึกษา จึงส่งผลกระทบต่อพัฒนาสมรรถนะของครูเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี การวัดและประเมินผล และการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อใช้ในการจัดการศึกษา ซึ่งในการหาคำตอบของงานวิจัย "รูปแบบการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้" ต้องใช้สถิติวิเคราะห์แบบหลายตัวแปร (Multivariate Analysis) โดยเฉพาะการวิเคราะห์พหุคูณ (Multiple Regression) อาจถูกตีความด้วยค่าสถิติว่าตัวแปรพยากรณ์ไม่ส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์ ซึ่งรูปแบบการนิเทศภายในของการวิจัยครั้งนี้ได้จำแนกออกเป็นหลายรูปแบบ โดยหลักการแล้วรูปแบบแต่ละด้านอาจมีความสัมพันธ์กันได้ ดังนั้น เพื่อลดข้อจำกัดในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การวิเคราะห์โดยการศึกษาโมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Models:

SEM) เกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการนิเทศภายใน
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู
3. เพื่อพัฒนาสมการโครงสร้างรูปแบบการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ดังนี้ 1) วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) และ 3) วิเคราะห์ตรวจสอบสมการโครงสร้าง (SEM)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ตัวแปรพยากรณ์ คือ รูปแบบการนิเทศภายใน (K) มีลักษณะเป็นตัวแปรแฝง 8 ตัวแปร ได้แก่ รูปแบบการนิเทศให้คำแนะนำและช่วยเหลือเพื่อนครูโดยตรง (K1) รูปแบบการนิเทศสร้างเสริมประสบการณ์พัฒนาทางวิชาชีพ (K2) รูปแบบการนิเทศแบบพี่เลี้ยงพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม (K3) รูปแบบการนิเทศพัฒนาหลักสูตร (K4) รูปแบบการนิเทศโดยผู้บริหารตรวจตราดูเยี่ยมชั้นเรียน (K5) รูปแบบการนิเทศนำตนเองและนำเพื่อน (K6) รูปแบบการนิเทศแบบคลินิก (K7) รูปแบบการนิเทศที่ใช้การวิจัยเป็นฐานปฏิบัติการในชั้นเรียน (K8)

1.2 ตัวแปรเกณฑ์ คือ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ (Y) ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่ การสร้างและพัฒนาหลักสูตร (Y1) ความรู้ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ (Y2) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Y3) การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Y4) การวัดและประเมินผลการเรียน (Y5) ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Y6)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 125 โรงเรียน (ข้อมูล 10 มิถุนายน 2559) โดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (as cited in Panichpalinchai, 2014) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นได้ จำนวน 109 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนมีผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 คน คือ ผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้รับนิเทศ รวม 327 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ขนาดของโรงเรียนและตำแหน่งของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการนิเทศที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 มีประเด็นข้อคำถามของรูปแบบการนิเทศภายใน 8 รูปแบบ จำนวน 61 ข้อ และสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู 6 ด้าน จำนวน 34 ข้อ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการนิเทศภายในและสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูพร้อมทั้งกำหนดนิยามศัพท์ดำเนินการสร้างแบบสอบถามนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา หาค่า IOC ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .60 ขึ้นไป เลือกมาเป็นข้อคำถามได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหา อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach มีค่าทั้งฉบับ เท่ากับ 0.988 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้บริการทางไปรษณีย์และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 327 ฉบับ และได้รับคืน 282 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.24

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบงานนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายตามเกณฑ์ของ Srisa-ard (2002) มาเปรียบเทียบ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 วิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Models: SEM) รูปแบบการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1

1. วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson' Product correlation Coefficient) ระหว่างรูปแบบนิเทศภายในและสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู และแปลความหมายตามแนวคิดของ Taweerat (2000) ดังนี้

- ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.80 ขึ้นไป มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมาก
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.60 – 0.79 มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.40 – 0.59 มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.20 – 0.39 มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำ
 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ต่ำกว่า 0.20 มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับต่ำ
2. วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA)
 3. วิเคราะห์ตรวจสอบสมการโครงสร้าง (SEM)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 282 คน ขนาดโรงเรียนที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 รองลงมาเป็นโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 และโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตามลำดับ โดยจำแนกตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 282 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ครูวิชาการ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ครูผู้สอน จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบงานนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1

1. ผลการวิเคราะห์รูปแบบการนิเทศภายใน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.96 - 4.11
2. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.92 - 4.13

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Models: SEM) รูปแบบการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson' Product correlation Coefficient) ระหว่างรูปแบบนิเทศภายในและสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางบวกโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.211 - 0.761 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
2. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) พบว่าทุกองค์ประกอบของความตรงเชิงโครงสร้างมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading)

ของตัวแปรมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกันโดยทุกตัวแปรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สรุปได้ว่ามีความตรงเชิงโครงสร้างซึ่งสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

รูปแบบการนิเทศให้คำแนะนำและช่วยเหลือเพื่อนครูโดยตรง (K1) พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{ChiSq} = 2.368$, $\text{df} = 1$, $\text{p-Value} = 0.1238$) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกัน มีค่าระหว่าง 0.756 ถึง 0.830 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง

รูปแบบการนิเทศสร้างเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพ (K2) พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{ChiSq} = 0.042$, $\text{df} = 1$, $\text{p-Value} = 0.8385$) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกันมีค่า ระหว่าง 0.460 ถึง 0.927 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง

รูปแบบการนิเทศแบบพี่เลี้ยงพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม (K3) พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{ChiSq} = 0.318$, $\text{df} = 1$, $\text{p-Value} = 0.5730$) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกันมีค่าระหว่าง 0.601 ถึง 0.908 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง

รูปแบบการนิเทศพัฒนาหลักสูตร (K4) พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{ChiSq} = 0.503$, $\text{df} = 1$, $\text{p-Value} = 0.4781$) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกัน มีค่าระหว่าง 0.807 ถึง 0.856 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง

รูปแบบการนิเทศโดยผู้บริหารตรวจตราเดินเยี่ยมชั้นเรียน (K5) พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{ChiSq} = 0.073$, $\text{df} = 1$, $\text{p-Value} = 0.7873$) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกัน มีค่าระหว่าง 0.723 ถึง 0.896 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง

รูปแบบการนิเทศนำตนเองและนำเพื่อน (K6) พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{ChiSq} = 1.542$, $\text{df} = 1$, $\text{p-Value} = 0.2144$) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนัก

องค์ประกอบมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกัน มีค่าระหว่าง 0.776 ถึง 0.992 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง

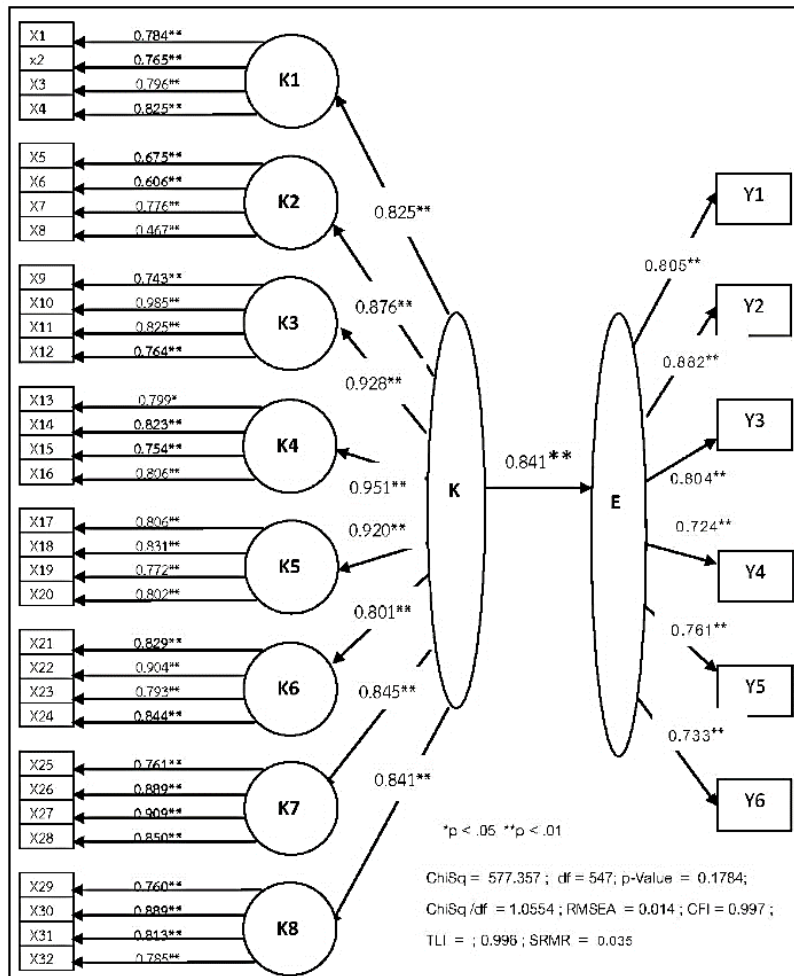
รูปแบบการนิเทศแบบคลินิก (K7) พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{ChiSq} = 0.083$, $\text{df} = 1$, $\text{p-Value} = 0.7739$) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกัน มีค่าระหว่าง 0.725 ถึง 0.954 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง

รูปแบบการนิเทศที่ใช้การวิจัยเป็นฐานปฏิบัติการในชั้นเรียน (K8) พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{ChiSq} = 0.000$, $\text{df} = 0$, $\text{p-Value} = 0.0000$) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกัน มีค่าระหว่าง 0.706 ถึง 0.948 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง

รูปแบบการนิเทศภายใน (K) พบว่ามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{ChiSq} = 401.690$, $\text{df} = 368$, $\text{p-Value} = 0.1093$) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกัน มีค่าระหว่าง 0.761 ถึง 0.973 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ (E) พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{ChiSq} = 5.058$, $\text{df} = 5$, $\text{p-Value} = 0.4089$) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกใกล้เคียงกัน มีค่าระหว่าง 0.704 ถึง 0.838 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง

3. ผลการวิเคราะห์ตรวจสอบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Models : SEM)

ภาพ 1 ค่าอิทธิพลทางตรงของรูปแบบการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1

จากภาพ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ตรวจสอบสมการโครงสร้าง พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ที่แตกต่างจากศูนย์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ChiSq = 577.357, df = 547, p-Value = 0.1784) เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปร พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกโดยค่าคะแนนของรูปแบบการนิเทศภายใน (K) ระหว่าง 0.801 ถึง 0.951 และมีค่าคะแนนสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ (E) ระหว่าง 0.724 ถึง 0.882 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุด 3 ลำดับแรกของรูปแบบการนิเทศภายใน (K) คือ รูปแบบการนิเทศพัฒนาหลักสูตร (K4) เท่ากับ 0.951** รูปแบบการนิเทศแบบที่เลี้ยงพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม (K3) เท่ากับ 0.928** รูปแบบการนิเทศโดยผู้บริหารตรวจตราเดินเยี่ยมชั้นเรียน (K5) เท่ากับ 0.920** สรุปได้ดังนี้ รูปแบบการนิเทศพัฒนาหลักสูตร

(K4) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวก เรียงลำดับมากที่สุดไปหาน้อยสุดคือการนำหลักสูตรไปใช้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered) (X14) ปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา (X16) วางแผนเตรียมความพร้อมจัดทำหลักสูตร (X13) และการนิเทศ ติดตามประเมินผล สรุปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (X15) รูปแบบการนิเทศแบบที่เลี้ยงพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม (K3) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกเรียงลำดับมากที่สุดไปหาน้อยสุด คือ พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน (X10) ตรวจสอบการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอน (X11) ประเมินและแก้ปัญหากลุ่มตามจุดมุ่งหมาย (X12) และการกำหนดและวางแผนการแก้ปัญหาของกลุ่ม (X9) รูปแบบการนิเทศโดยผู้บริหารตรวจตราเดินเยี่ยมชั้นเรียน (K5) พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกเรียงลำดับมากที่สุดไปหาน้อยสุด ได้คือ การเยี่ยมชมตามวัตถุประสงค์ (X18) ประชุมวางแผนกำหนดจุดมุ่งหมายการตรวจตราเดินเยี่ยมชั้นเรียน (X17) ตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (X20) ตรวจสอบสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกระบวนการนิเทศและการปรับปรุงการเรียนการสอนในชั้นเรียน (X19) จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้นำรูปแบบการนิเทศภายในที่มีค่าอิทธิพลมากที่สุด 3 ลำดับแรกมาพัฒนาสังเคราะห์เป็นรูปแบบการนิเทศภายในแบบบูรณาการ มีองค์ประกอบ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 จัดทำหลักสูตร กำหนดและวางแผนการแก้ปัญหาผู้บริหาร/ผู้นิเทศ และครูร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมายในการตรวจตราเดินเยี่ยมชั้นเรียนกำหนดเวลา สถานที่ และการดำเนินการในการนิเทศ ขั้นตอนที่ 2 นำหลักสูตรไปใช้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child Centered) โดยผู้นิเทศสร้างแรงจูงใจดำเนินการใช้หลักสูตรด้วยใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายตรวจเยี่ยมชั้นเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกันการนิเทศ ขั้นตอนที่ 3 ผู้บริหาร/ผู้นิเทศ ตรวจสอบสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกระบวนการนิเทศและการปรับปรุงการเรียนการสอนในชั้นเรียนหาวิธีการใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอนและกำหนดประเด็นการนิเทศครั้งต่อไป ขั้นตอนที่ 4 ผู้นิเทศและครูประเมินและแก้ปัญหาตามจุดมุ่งหมายร่วมกันปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และมีผลของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่มีค่าอิทธิพลมากที่สุดไปหาน้อยสุด คือ ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ (Y2) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร (Y1) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Y3) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Y5) ความสามารถในการทำการวิจัยในชั้นเรียน (Y6) การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อจัดการการเรียนรู้ (Y5) ซึ่งในแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้ ด้านความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ (Y2) มีตัวบ่งชี้ คือ ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ออกแบบบูรณาการการเรียนรู้ตามความแตกต่างเป็นรายบุคคล เลือกใช้ พัฒนา สร้างสื่ออุปกรณ์ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร (Y1) มีตัวบ่งชี้ คือ สร้างและพัฒนาหลักสูตร นำไปใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ ประเมินผลทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร พร้อมปรับปรุงหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Y3) มีตัวบ่งชี้ คือ จัดทำแผนการเรียนรู้ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็นแก้ปัญหาได้ ปฏิบัติกิจวัตร คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะของผู้เรียน ใช้หลักจิตวิทยาสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Y5) มีตัวบ่งชี้ คือ สร้างเครื่องมือและหาคุณภาพการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ นำเครื่องมือไปใช้ประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน

ด้านความสามารถในการทำการวิจัยในชั้นเรียน (Y6) มีตัวบ่งชี้ คือ เลือกปัญหาในการวิจัย กำหนดขอบเขต ออกแบบการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย เขียนรายงาน การวิจัย นำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการ จัดการเรียนรู้ (Y4) มีตัวบ่งชี้ คือ สืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ออกแบบและผลิตนวัตกรรมเทคโนโลยี สารสนเทศประยุกต์ใช้และประเมินสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่าปัจจัยรูปแบบการนิเทศ ภายในมีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ตามสมมติฐานการวิจัยโดยมีค่าอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.841** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ค่อนข้างสูง ร้อยละ 70.80

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษารูปแบบการนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 มีผลการวิเคราะห์รูปแบบการนิเทศภายในและ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก และผลการวิเคราะห์สมรรถนะโครงสร้างรูปแบบการนิเทศ ภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า มีผลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวกมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันรูปแบบการนิเทศภายใน (K) รูปแบบการนิเทศภายใน 8 รูปแบบ (K1-K8) และสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ (E) พบว่า มีความตรงเชิงโครงสร้าง ค่าไค-สแควร์แตกต่างจาก ศูนย์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการตรวจสอบสมการโครงสร้างรูปแบบ การนิเทศภายในที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาได้จากค่าไค-สแควร์ ที่แตกต่างจากศูนย์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าอิทธิพลทางตรง (Direct Effect) เท่ากับ 0.841 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ค่อนข้างสูงร้อยละ 70.80 ซึ่งตรงตาม สมมติฐานของการวิจัย ทั้งนี้ เนื่องมาจากรูปแบบการนิเทศภายในเป็นกระบวนการที่สำคัญสำหรับการพัฒนาครูใน การทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร/ผู้ให้การนิเทศและครู เพื่อดูแลช่วยเหลือให้แนะนำครูในการปรับปรุงพัฒนาการ จัดการเรียนรู้ ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา และส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ของครู รูปแบบการนิเทศภายในจึงมีส่วนสำคัญและมีความสัมพันธ์กันอย่างสิ้นเชิงส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ของครูในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ออกแบบการเรียนรู้ พัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงกับตัวชี้วัด และสามารถทำ การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Udom (2013) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลกระทบต่อการพัฒนาสมรรถนะของครูในภาคใต้ ตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพด้านกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ พบว่า ด้านความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัย ประสพการณ์ในการสอน และการพัฒนาตนเองของครู มีอิทธิพลทางตรง ต่อสมรรถนะด้านการสร้างและพัฒนา

หลักสูตรด้านการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในส่วนของการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีความตรงเชิงโครงสร้างเกิดจากการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้พัฒนาอย่างเป็นระบบศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการนิเทศภายใน และสมรรถนะการจัดการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการสังเคราะห์อย่างเป็นขั้นตอนตามหลักวิชาการ และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 นำเครื่องมือที่ได้รับการตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.988 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Na Nakron (2014) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดภาคใต้ฝั่งทะเลอันดามัน พบว่า สมรรถนะหลัก ได้แก่ การพัฒนาตนเองและความเป็นครู สมรรถนะรอง ได้แก่ สมรรถนะส่วนบุคคล และสมรรถนะจิตลักษณะ โดยองค์ประกอบดังกล่าวมีความตรงเชิงโครงสร้างจากค่าไค-สแควร์ และผลการวิจัยการตรวจสอบสมการโครงสร้าง ตัวแปรที่อิทธิพลมากที่สุด 3 ลำดับแรก ของรูปแบบการนิเทศภายใน คือ รูปแบบการนิเทศพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการนิเทศแบบที่เลี้ยงพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม รูปแบบการนิเทศ โดยผู้บริหารตรวจตราเดินเยี่ยมชั้นเรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำตัวแปรที่อิทธิพลมากที่สุด 3 ลำดับแรก ของรูปแบบการนิเทศภายในนำมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบการนิเทศภายในแบบบูรณาการ สำหรับไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาที่ส่งผลต่อสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูในการออกแบบการเรียนรู้ การสร้างและพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การทำการวิจัยในชั้นเรียน และการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องงานวิจัยของ Paragoon (2010) เรื่อง การพัฒนาบุคลากรด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโรงเรียนผาสุกประชานุกูล อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี พบว่า ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการใช้กลยุทธ์การนิเทศภายในทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการพัฒนา มีความชำนาญมีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Panthong, et al. (2013) เรื่อง รูปแบบการพัฒนาครูในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ได้เสนอแนะว่าผู้บริหารควรสนับสนุนส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้น รูปแบบการนิเทศภายในที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจึงเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 นำรูปแบบการนิเทศภายในที่มีค่าอิทธิพลมากที่สุด 3 ลำดับแรกไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะครูโดยตรง

1.2 นำรูปแบบการนิเทศภายในแบบบูรณาการที่ได้พัฒนาจากการสังเคราะห์สมการโครงสร้างของรูปแบบการนิเทศภายในนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะครู

ทั้งนี้ การนำรูปแบบการนิเทศภายในดังกล่าวข้างต้นไปใช้นั้นจะต้องคำนึงถึงสำคัญของค่าตัวแปรที่ได้จากการวิจัยที่มีอิทธิพลของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูทั้ง 6 ด้าน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมต่อการพัฒนาสมรรถนะความสามารถจัดการเรียนรู้ของครูในด้านการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ด้านความสามารถในการทำการวิจัยในชั้นเรียนด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามลำดับ

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการนิเทศภายในสำหรับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ในทุกๆ ระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ

References

- Ministry of Education. (2010). *Core curriculum for basic education 2008*. Bangkok:
- The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. [in Thai]
- Na Nakron, N. (2014). *A model for development of Primary Teacher's Competencies under Office of Basic Education Commission, Andaman Coast Southern Provinces* (Doctoral dissertation). Pathum Thani: Rajamangala University of Technology Under the Royal Patronage. [in Thai]
- Office of the Education Council. (2016). *Teacher production and development status in Thailand*. Bangkok: Prikwarn Graphic. [in Thai]
- Panichpalinchai, T. (2014). *Social sciences research methodology*. Phitsanulok: Faculty of Education, Naresuan University. [in Thai]
- Panthong, A., Karnpuang, A., Pakdeewong, P., & Chanbanchong, C. (2013). A model for the development of student oriented teachers in the School under Jurisdiction of Primary Education Service Area. *Journal of Education Naresuan University*, 15(Special), 193-205. [in Thai]
- Paragoon, A. (2010). *Personnel development in learning-oriented learning management Paksuk Prachanukul School Wang Sam Mo District Udon Thani Province* (Independent study). Mahasarakham University. [in Thai]
- Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 1. (2015). *Annual action plan fiscal year 2016*. Phitsanulok: Phitsanulok Primary Educational Service Area Office 1. [in Thai]

Srisa-ard, B. (2002). *Research on educational administration*. Bangkok: Suweeriyasan. [in Thai]

Taweerat, P. (2000). *Research methods in behavioral sciences and social sciences*. Bangkok:

The Bureau of Educational Testing and Psychology Srinakharinwirote University.

[in Thai]

Udom, P. (2013). *An analysis of causal factors and impacts on the competency development of teacher in southern region with respect to professional standards criteria involving the process of learning management development (Project report)*. Songkhla: Thaksin

University. [in Thai]

Warinin, N. (2014). *The model of teacher's competency development in learning management for schools under Kamphaengphet Primary Education Service Area office 2* (Doctoral dissertation). Nakhonsawan: Nakhonsawan Rajabhat University. [in Thai]